

Dosarul nr. 3ra-1098/16

Instanța de fond: Judecătoria Grigoriopol – N. Costin

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Nicolae Craiu, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Camerei Înregistrării de Stat și Oficiului Teritorial Orhei al Camerei Înregistrării de Stat privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 24 decembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 29 aprilie 2015 SA „Corporația de Finanțare Rurală” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Camerei Înregistrării de Stat și Oficiului Teritorial Orhei al Camerei Înregistrării de Stat privind anularea deciziei de radiere a ÎI “Feodora Cazacu” din Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali, dosarul nr. 1005606004273.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că conform contractului de împrumut nr. 129/2006 din 03 mai 2006 a acordat ÎI “Feodora Cazacu” un împrumut în sumă de 250.000 lei pe un termen de 60 luni cu scadența la 01 mai 2011. Contrar obligațiilor asumate în temeiul contractului menționat, ÎI “Feodora Cazacu” nu a executat cu bună credință obligațiile contractuale de rambursare în timp util a împrumutului și plăților aferente, din care motiv l-a acționat în judecată pe debitor, solicitînd încasarea silită a sumei datorate.

SA „Corporația de Finanțare Rurală” a menționat că prin hotărîrea Judecătoriei Telenești din 23 iunie 2014 s-a încasat de la ÎI “Feodora Cazacu” și de la fondatorul

și asociatul Teodora Cazacu în beneficiul SA „Corporația de Finanțare Rurală” datoria restantă în sumă de 55.000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1.803 lei. Ulterior, Teodora Cazacu a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, invocând că ÎI “Feodora Cazacu” este lichidată, anexînd la materialele dosarului decizia privind radierea ÎI “Feodora Cazacu” din Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali (dosar nr. 1005606004273), eliberată de Oficiul Teritorial Orhei al Camerei Înregistrării de Stat la data de 27 ianuarie 2014.

Reclamantul a susținut că potrivit pct. 5.1.2 litera i) din contractul de împrumut nr. 129/2006 din 03 mai 2006 debitorul s-a obligat să nu întreprindă măsuri în vederea lichidării sau reorganizării întreprinderii fără acordul în prealabil în scris al creditorului. Astfel, din conținutul deciziei menționate, s-a constatat faptul că la 24 ianuarie 2014 Parascovia Caplaciuc, reprezentantul ÎI “Feodora Cazacu” în baza procurii din 23 decembrie 2013, a depus cerere prin care a solicitat radierea din Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali, anexînd un certificat privind lipsa datoriilor față de bugetul public național, eliberat de Inspectoratul Fiscal de Stat Telenești, copia procurii, copia ordinului de achitare a taxei de stat pentru radierea întreprinderii din 24 ianuarie 2014.

SA „Corporația de Finanțare Rurală” consideră că reprezentantul ÎI “Feodora Cazacu” nu a respectat procedura prealabilă de lichidare a întreprinderii, de publicare în Monitorul Oficial a unui aviz despre lichidarea întreprinderii, unde să fie stabilită procedura și termenul limită de înaintare a creanțelor de către creditori, termen care trebuie să fie nu mai mic de o lună din momentul publicării. Astfel Camera Înregistrării de Stat a dispus radierea ÎI “Feodora Cazacu”, în lipsa respectării procedurii de lichidare/radiere a întreprinderii de către fondatori sau/și asociați.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei privind radierea ÎI “Feodora Cazacu” din Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali (dosarul nr. 1005606004273), eliberată de Oficiul Teritorial Orhei al Camerei Înregistrării de Stat.

Prin hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 24 decembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Corporația de Finanțare Rurală”. În motivarea soluției s-a reținut că la prezentarea documentelor Camera Înregistrării de Stat nu a avut temei legal de a refuza radierea ÎI “Feodora Cazacu” din Registrul de Stat, or în conformitate cu art. 31 alin. (4) al Legii nr. 220 din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, registratorul, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii documentelor menționate la alin.(1), adoptă decizia de radiere, iar conform art. 34 alin. (3) al Legii nr. 845 din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderea se consideră lichidată din momentul radierii ei din Registrul de stat al întreprinderilor. Prima instanță a concluzionat că Camera Înregistrării de Stat nu are rol de lichidator și respectiv nu are obligația de a publica aviz în Monitorul Oficial în legătură cu radierea din Registrul de Stat a întreprinzătorilor individuali (f.d. 50, 55 - 59).

La 28 decembrie 2015 SA „Corporația de Finanțare Rurală” a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Grigoriopol din 24 decembrie 2015, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 53, , 63 - 64).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 s-a respins apelul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, s-a menținut hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 24 decembrie 2015 (f.d. 79 - 85).

La 26 mai 2016 SA „Corporația de Finanțare Rurală” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 și hotărârii Judecătorei Grigoriopol din 24 decembrie 2015, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea (f.d. 88 - 89).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea.

La 07 iulie 2016 Camera Înregistrării de Stat a înaintat referință la cererea de recurs declarată de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 martie 2016 și a fost expediată părților la 18 aprilie 2016 (f.d. 86). Recurentul a depus recurs la 26 mai 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea materială.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SA „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Camerei Înregistrării de Stat și Oficiului Teritorial Orhei al Camerei Înregistrării de Stat privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Maria Ghervas